«En deu partits jugant així, vuit o nou segur que no els perdem»

Machín treu ferro a tornar-se a veure a 8 punts del tercer classificat: «Abans tot era de color de rosa i ara, aquest mateix rosa, sembla que s'estigui difuminant una mica, però la situació és exactament la mateixa»

«En deu partits jugant així, vuit o nou segur que no els perdem»

El que són les coses.Fa set dies, el Girona guanyava a Reus per apuntar-se la quarta victòria consecutiva [http://www.diaridegirona.cat/multimedia/fotos/esports/2017-03-12-85682-reus-girona-imatges.html], però Pablo Machín apareixia amb cara de pocs amics i ben emprenyat a la sala de premsa. Ahir, una setmana després, el marcador era a la inversa; es perdia contra un rival directe com el Cadis i la distància amb el tercer s'estrenyia. Però, tot i això, Machín oferia la seva versió més amable i optimista a la sala de premsa. Valoració més que positiva dels seus jugadors i cap pega a tornar-se a veure a 8 punts. Va lamentar la derrota, però en cap cas marxava cap a casa amb sensacions negatives, ni res per l'estil. «Jugant així, pocs partits més perdrem», va ser una de les moltes frases que va deixar anar, en un discurs en el qual va destacar l'actuació de Pere Pons i Pablo Maffeo, dos dels futbolistes blanc-i-vermells més destacats.

«Soc respectuós i el més just és el resultat, però no hem merescut perdre per moltes circumstàncies», va arrencar, abans d'argumentar la seva primera sentència del vespre. «Hem tingut molta possessió i les ocasions han sigut nostres; hem arribat molt a la seva porteria, morint a la seva àrea i fent fins a dos pals». Va admetre que al Cadis el partit se li havia posat «molt de cara» amb els gols d'Ortuño i Álvaro, però que tot i aquest escenari «hem tingut paciència perquè no ens generessin més perill al contracop i hem sigut molt incisius a la segona meitat».

Al final, tot i intentar-ho de mil i una maneres, 1-2. Derrota, la primera a Montilivi de la temporada, i el Cadis que s'acosta. Malgrat això, Machín li trobava la part positiva. «Si hem de perdre, jo vull que sigui d'aquesta manera. El més normal és que jugant així, de deu partits no en perdem vuit o fins i tot nou», deia. «El que no era normal era portar tantes victòries seguides a casa. Sempre he dit que prefereixo perdre un partit i guanyar el següent, que no pas empatar-ne dos», afegia. Això sí, no va amagar que «la llàstima és que perdem contra un rival directe i ens deixem més de tres punts». Encara que la classificació es torni a consensar, a Machín el deixaven ben content les «sensacions» i el «treball» que havia ofert el seu equip: «Hem fet gairebé tot el que volíem per guanyar, però ells han estat més efectius que no pas nosaltres», va sentenciar.

Fins i tot va voler il·lustrar com veu ara el panorama, amb el Cadis a 8 punts i el gol average en contra amb els gaditans, quan encara queda una dotzena de jornades. «Tot era de color de rosa; ara sembla que aquest rosa s'estigui difuminant una mica, però segueix exactament igual. Ja hauríem signat tenir aquest avantatge fa uns mesos. Més que això, les sensacions diuen que som un equip fiable. Qualsevol altre equip hauria patit un munt d'ocasions en contra si el Cadis se li hagués posat amb un 0-2 a la primera meitat. Nosaltres no», deia, per acabar transmetent certa tranquil·litat a l'entorn: «Hem de tenir confiança. Sabíem que tard o d'hora la derrota arribaria. Ara hem de veure quina classe d'equip i quin club som; si assumin la derrota i ho fem a un camp exigent com el de l'Oviedo. Allà hem de demostrar que som un equip capacitat per pujar a Primera».

No sol fer-ho, però ahir Pablo Machín va individualitzar algunes de les seves valoracions, destacant l'actuació de Pablo Maffeo i Pere Pons. «Una de les seves millors característiques és la implicació, el desgast físic i la seva disciplina, amb una qualitat defensiva molt alta. Ho han demostrar», va subratllar, centrant-se en el bon partit del carriler dret, protagonista en un munt d'accions ofensives. «En l'u contra u en defensa, és molt bo. Però també ha demostrat que té confiança i marge de creixement, desbordant i generant molt perill en atac», va dir.

Menció especial també per a l'afició, que ahir va omplir de color un Montilivi que va fregar els 8.500 espectadors. «És un gust veure el camp així. Hem vibrat una mica entre tots. L'equip ho ha deixat tot i no se li pot exigir res més. Quan l'hem necessitat, el públic ha estat a l'alçada, animant-nos. Esperem que en el proper partit (contra el Rayo Vallecano [/esports/futbol/primera-divisio/rayo/]) l'estadi estigui ple i el resultat sigui diferent».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/20/deu-partits-jugant-aixi-vuit/835573.html?utm_source=rss